

Tirsdag, den 18. november 2008

23. indtager den holdning, at der regelmæssigt bør foretages en revision af de anvendte indikatorer samt af forholdet mellem de to resultattavler for at tilpasse dem til udviklinger i det indre marked;

*

* *

24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

ØMU@10: Resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union

P6_TA(2008)0543

Europa-Parlamentets beslutning af 18. november 2008 om ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union (2008/2156(INI))

(2010/C 16 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. maj 2008 om ØMU@10: resultater og udfordringer efter 10 år med Den Økonomiske og Monetære Union (KOM(2008)0238) (meddelelse om ØMU@10),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juni 2008 om de offentlige finanser i ØMU — 2008 (KOM(2008)0387),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. oktober 2008 om overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag (KOM(2008)0706),
- der henviser til Kommissionens økonomiske prognose for efteråret 2008 af 3. november 2008,
- der henviser til Det Europæiske Råd den 15.-16. oktober 2008,
- der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2008 om Det Europæiske Råd (15.-16. oktober 2008) ⁽¹⁾,
- der henviser til Eurogruppens krisetopmøde den 12. oktober 2008 om offentlige garantier for udlån mellem banker,
- der henviser til konklusionerne fra mødet i Rådet den 4. november 2008,
- der henviser til resultatet af det uformelle møde mellem stats- og regeringscheferne den 7. november 2008,
- der henviser til sin beslutning af 14. november 2006 om årsberetning om euroområdet for 2006 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. juli 2007 om årsberetning om euroområdet for 2007 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0506.

⁽²⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 125.

⁽³⁾ EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 569.

Tirsdag, den 18. november 2008

- der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om bidrag til forårstopmødet i 2008 i forbindelse med Lissabonstrategien ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om Europas interesse: at opnå fremgang i globaliseringsens tidsalder ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. februar 2007 om den økonomiske situation i EU: den foreløbige rapport om de overordnede økonomiske retningslinjer for 2007 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. februar 2005 om de offentlige finanser i ØMU i 2004 ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. april 2007 om de offentlige finanser i ØMU i 2006 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2008 om ECB's årsberetning 2007 ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om udvidelse af euroområdet ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. juni 2007 om forbedring af metoden for høring af Europa-Parlamentet i procedurer vedrørende udvidelse af euroområdet ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin holdning af 17. juni 2008 om forslag til Rådets beslutning i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, om Slovakiets indførelse af den fælles valuta den 1. januar 2009 ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2006 om revisionen af Den Internationale Valutafonds strategi ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2005 om gennemførelse af en informations- og kommunikationsstrategi om euroen og Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ⁽¹²⁾,
- der henviser til Det Europæiske Råds resolution af 13. december 1997 om samordningen af den økonomiske politik i ØMU's tredje fase og om EF-traktatens artikel 109 og 109 B ⁽¹³⁾,
- der henviser til Rådets (økonomi og finans) bidrag af 12. februar 2008 til konklusionerne fra Det Europæiske Råds forårsmøde,
- der henviser til Rådets (økonomi og finans) konklusioner af 7. oktober 2008 om et samordnet svar på den økonomiske afmatning,
- der henviser til aftalememorandum af 1. juni 2008 mellem EU's finanstillsyn, centralbanker og finansministerier om grænseoverskridende finansiel stabilitet,

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0057.

⁽²⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 422.

⁽³⁾ EUT C 287 E af 29.1.2007, s. 535.

⁽⁴⁾ EUT C 304 E af 1.12.2005, s. 132.

⁽⁵⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 780.

⁽⁶⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0357.

⁽⁷⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 249.

⁽⁸⁾ EUT C 146 E af 12.6.2008, s. 251.

⁽⁹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0287.

⁽¹⁰⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 118.

⁽¹¹⁾ EUT C 157 E af 6.7.2006, s. 73.

⁽¹²⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0425.

⁽¹³⁾ EFT C 35 af 2.2.1998, s. 1.

Tirsdag, den 18. november 2008

- der henviser til forretningsordenens artikel 45,

- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Retsudvalget (A6-0420/2008),

- A. der henviser til, at 11 medlemsstater — Belgien, Tyskland, Irland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland — indførte EU's fælles valuta den 1. januar 1999,

- B. der henviser til, at fire andre medlemsstater er blevet medlemmer af euroområdet siden dets oprettelse: Grækenland i 2001, Slovenien i 2007 samt Cypern og Malta i 2008,

- C. der henviser til, at euroområdet vil blive yderligere udvidet, idet de fleste af de medlemsstater, som på nuværende tidspunkt står uden for euroområdet, forbereder sig på at blive medlemmer engang i fremtiden, og at Slovakiet indtræder i euroområdet den 1. januar 2009,

- D. der henviser til, at Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) på mange måder har været en succes, idet den fælles valuta har øget den økonomiske stabilitet i medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med den nuværende finansielle krise,

- E. der henviser til, at medlemskab af euroområdet forudsætter en høj grad af indbyrdes økonomisk afhængighed mellem de involverede medlemsstater og derfor kræver større samordning af de økonomiske politikker og udøvelsen af en reel indflydelse på den globale økonomiske og finansielle styring for fuldt ud at kunne udnytte den fælles valutas fordele og imødegå fremtidige udfordringer, såsom øget konkurrence om naturressourcer, global økonomisk ulighed, de nye vækstmarkeders stigende økonomiske betydning, klimaændringer og den europæiske befolknings stigende gennemsnitsalder,

- F. der henviser til, at den gennemsnitlige inflationsrate i løbet af euroområdets første ti år stort set har opfyldt Den Europæiske Centralbanks (ECB) målsætning om prisstabilitet på tæt ved — men under — 2 %; der henviser til, at inflationsraten på det seneste er steget et godt stykke over dette niveau på grund af globale strukturændringer, navnlig hvad angår de stigende energi- og fødevarerpriser, på grund af, at der er blevet slækket på pengepolitikken i USA, og på grund af, at en række centralbanker i tredjelande ikke har udvist tilstrækkelig påpasselighed,

- G. der henviser til, at den stigende efterspørgsel i de nye vækstøkonomier efter energi og andre ressourcer, som der er knaphed på, har belastet udbudssiden i en sådan grad, at den maksimale ydeevne er nået; der henviser til, at prisstigningstendensen er blevet yderligere forstærket ved, at disse ressourcer i stigende grad anses for økonomiske aktiver, således at de nu kan anvendes som et værdiopbevaringsmiddel,

- H. der henviser til, at euroområdets åbenhed hilses velkommen, og at den nuværende stigning i eurokursen kan få negative virkninger, navnlig ved at hæmme eksport og fremme import til det indre marked, og samtidig kan den få positive virkninger, da den hjælper den europæiske økonomi med at imødegå den drastiske stigning i olieprisen og den nuværende finansielle krise;

- I. der henviser til, at det globale økonomiske miljø har givet gode muligheder for jobskabelse i løbet af euroens første ti år, hvilket har ført til skabelsen af næsten 16 mio. arbejdspladser — uagtet kvaliteten af disse jobs — og et fald i arbejdsløsheden fra 9 % i 1999 til anslået 7,3 % i 2008,

Tirsdag, den 18. november 2008

- J. der henviser til, at EU er på vej ind i en økonomisk konjunkturedgang med vækstrater, der er gået ned fra 3,1 % i 2006 til en korrigeret prognose på mellem 2 og 1,4 % i 2008 og 0,2 % i 2009, mens arbejdsløsheden og den sociale udstødning vil vokse endnu mere,
- K. der henviser til, at den økonomiske vækst og væksten i produktiviteten har været skuffende, idet stigningen i ydelsen per medarbejder er halveret fra 1,5 % i perioden 1989-1998 til anslået 0,75 % i perioden 1999-2008,
- L. der henviser til, at euroen hurtigt er blevet verdens næstvigtigste internationale valuta, efter den amerikanske dollar, og spiller en væsentlig rolle som referenceenhed i mange lande verden over; henviser dog til, at euroens potentiale ikke udnyttes tilstrækkeligt på globalt plan, idet der ikke er en klart formuleret, international strategi for euroen, ligesom den ikke er effektivt repræsenteret i international sammenhæng,

Euroens første ti år

1. deler den opfattelse, at den fælles valuta er blevet et symbol for Europa og har vist, at Europa er i stand til at træffe vidtrækkende beslutninger for en fælles og fremgangsrig fremtid;
2. glæder sig over, at euroen har skabt stabilitet og økonomisk integration i euroområdet; glæder sig over euroens stabiliserende indflydelse på verdens valutamarkeder, især i krisetider; konstaterer, at interne økonomiske forskelle endnu ikke er blevet udjævnet som forventet og produktiviteten ikke har udviklet sig tilfredsstillende i alle dele af euroområdet;
3. konstaterer med glæde, at det i andre dele af verden overvejes at oprette monetære unioner;
4. gør opmærksom på den afgørende sammenhæng mellem valutapolitik og handelspolitik på globalt plan, som fremgår af en lang række undersøgelser, og understreger i denne forbindelse den positive betydning, som stabile valutakurser har for at sikre bæredygtig vækst i international handel;
5. gør opmærksom på, at den voksende anvendelse af euroen som international handelsvaluta især kommer medlemsstaterne i euroområdet til gode, fordi den reducerer vekselkursrisici for deres virksomheder og dermed omkostningerne ved international handel;
6. minder om, at Europa-Parlamentet har spillet en aktiv rolle i løbet af ØMU'ens første ti år — både på det økonomiske og det monetære område — og har gjort alt, hvad der har været muligt, for at sikre større gennemsigtighed og demokratisk kontrol;
7. understreger, at der er behov for en yderligere indsats for at kunne drage fuld nytte af ØMU'ens fordele, såsom at sætte medlemsstater og regioner, der ligger under BNP-gennemsnittet, i stand til at indhente de rigere områder, og styrke borgernes forståelse for og opbakning til den fælles valuta;
8. foreslår følgende elementer og konkrete tiltag til en ønskværdig køreplan for ØMU'en;

Økonomiske forskelle, strukturreformer og offentlige finanser

9. mener, at effektiviserede og mere sammenhængende økonomiske reformer, der omfatter støtte til flere politikområder, og som samordnes rettidigt med udgangspunkt i de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (integrerede retningslinjer) og et policy-mix inden for rammerne af Lissabonstrategien, vil kunne mindske de økonomiske forskelle og være til stor hjælp i bestræbelserne på at genoprette økonomien i forbindelse med den nuværende finansielle krise; understreger behovet for at forbedre og forenkle procedurerne og metoderne til revision og vurdering af gennemførelsen af disse retningslinjer ved udgangen af hvert år;

Tirsdag, den 18. november 2008

10. anerkender i forbindelse med moderniseringsbestrebelsene og de økonomiske resultater, at de lande, der har haft de bedste resultater, er dem, som har kombineret fremadrettede og velafbalancerede strukturreformer med investeringer over gennemsnittet inden for forskning, udvikling og innovation, uddannelse, livslang læring og børnepasning samt fornyelse af solide sociale netværk; konstaterer, at de samme medlemsstater for det meste har yderst effektive og gennemskuelige forvaltninger med budgetoverskud, gældsrafter under gennemsnittet samt effektive og målrettede offentlige udgifter af høj kvalitet, samtidig med at der er tegn på, at det tekniske fremskridts bidrag til deres nationale vækst er næsten dobbelt så højt som EU-gennemsnittet; konstaterer desuden, at disse toneangivende medlemsstater på grund af deres høje beskæftigelsesrater, som inkluderer kvinder og ældre arbejdstagere, og deres specielt høje fødselsrater er bedst rustet til at klare det aldrende samfunds udfordringer og sikre en god konkurrenceevne;

11. understreger behovet for gensidig styrkelse af stabilitet og vækstorienterede makroøkonomiske politikker ved at gøre en velafbalanceret politik og investeringer til et spørgsmål af fælles interesse; understreger behovet for nøje at overvåge balancen mellem offentlige udgifter og indtægter via effektiv styring af skattepolitikken og udgifter og deres virkning på efterspørgslen og samtidig blive enige om at skabe et velegnet miljø for erhvervslivets grænseoverskridende aktiviteter;

12. bemærker, at den reviderede stabilitets- og vækstpagt (SVP) har vist sit værd, og at det er nødvendigt at overholde en stærk konsolidering af budgetterne, da de demografiske forandringer og et muligt fald i den økonomiske vækst kan føre til budgetproblemer i medlemsstater inden for euroområdet, som kan have negative indvirkninger på stabiliteten i hele euroområdet; kritiserer i denne forbindelse den manglende disciplin med hensyn til bekæmpelse af budgetunderskud i perioder med økonomisk vækst og understreger, at medlemsstaterne bliver nødt til mere effektivt at arbejde hen mod en anticyklisk finanspolitik, navnlig med henblik på bedre at kunne modstå udefra kommende rystelser; understreger derfor behovet for en kortsigtet strategi for nedbringelse af statsgæld samt en bæredygtig og sund vækststrategi, der vil muliggøre en nedbringelse af statsgælden til maksimalt 60 % på lang sigt;

13. bemærker, at hovedelementerne i SVP'en også skal overholdes konsekvent i fremtiden, fordi grænserne på 3 % for underskuddet på de offentlige finanser og 60 % offentlig gæld i forhold til bruttonationalproduktet blev fastsat på baggrund af de økonomiske vilkår i 1990'erne; er af den opfattelse, at SVP'en skal overholdes nøje af medlemsstaterne og overvåges af Kommissionen; mener, at begge gældsmaal bør anses for at være øvre grænser, der skal undgås; bemærker, at effektiv samordning af økonomi- og finanspolitikken er en forudsætning for ØMU'ens økonomiske succes, men at en sådan samordning bør overholde subsidiaritetsprincippet; opfordrer Kommissionen til at undersøge alle fremgangsmåder, der kan styrke den præventive del af SVP'en; understreger, at de eksisterende tilsynsmekanismer bør udnyttes bedre af Kommissionen, og at det er nødvendigt at styrke Eurogruppens gennemgang på mellemlang sigt af de nationale budgetter;

14. støtter Kommissionens synspunkt om, at den reviderede SVP indeholder en betydningsfuld politisk ramme, når økonomien er under stort pres, og understreger, at gennemførelsen af SVP'en bør sikre, at enhver forværring af de offentlige finanser følges op af passende foranstaltninger til håndtering af situationen, samtidig med at det sikres, at bæredygtige niveauer genoprettes; mener desuden, at budgetpolitikkerne bør drage fuld nytte af den grad af fleksibilitet, der tillades i den reviderede SVP, og anmoder Kommissionen om, at levere klar rådgivning til medlemsstaterne, om hvorledes de kan bringe den fleksibilitet i anvendelse;

15. mener, at et sundt og stabilt makroøkonomisk miljø forudsætter en forbedring af de offentlige finansers kvalitet, herunder mere konsoliderede budgetter, en høj grad af effektivitet i de offentlige udgifter og flere investeringer i uddannelse, menneskelig kapital, forskning og udvikling samt infrastruktur, der kan bidrage til at skabe vækst og eventuelt fremme beskæftigelsen og tager udfordringerne i forbindelse med væsentlige samfundsproblemer, f.eks. klimaændringer, op i overensstemmelse med målene i klimaændrings- og energipakken og den økonomiske genopretning i forbindelse med den nuværende finansielle krise;

Tirsdag, den 18. november 2008

16. er af den opfattelse, at strukturreformer bør fokusere på at øge produktiviteten gennem en bedre kombination af den økonomiske politik og socialpolitikken, samtidig med at der sikres en god dialog mellem arbejdsmarkedets parter som fastsat i Lissabonstrategien;

17. bemærker, at konkurrencepolitikken bør supplere strukturpolitikkerne, og opfordrer til at støtte en omstrukturering af økonomien;

18. advarer mod fortrinsvist at fokusere på løntilbageholdenhed som middel til at opnå prisstabilitet; påpeger i denne sammenhæng, at den øgede konkurrence som følge af globaliseringen allerede har medført et nedadgående pres på lønningerne, samtidig med at den importerede inflation, der er affødt af de stigende priser på olie og andre råvarer, allerede har ført til en svækkelse af forbrugernes købekraft; gentager endnu en gang sin overbevisning om, at dette spørgsmål især skal løses gennem en mere rimelig fordeling af velstanden;

19. anser løn- og skattepolitikken for at være effektive redskaber til både at opnå økonomisk stabilitet og vækst; er af den opfattelse, at stigninger i reallønnen svarende til produktivitetens rate bør sikres, og at samordning af skattepolitik bør anvendes selektivt for at opnå økonomiske mål; mener, at bekæmpelse af skattesvig — for så vidt angår både direkte og indirekte skatter — er særligt vigtig, og at denne kamp bør intensiveres; understreger, at det er nødvendigt omgående at styrke en kultur, hvor tilskyndelse og deltagelse bliver en del af begreberne corporate governance og virksomhedernes sociale ansvar;

20. fremhæver behovet for retfærdige regler for det indre marked; mener derfor, at konkurrencen om at nå ned på de lavest mulige satser for selskabsskat virker mod hensigten;

21. anmoder medlemsstaterne i euroområdet om at styrke den effektive samordning af økonomi- og finanspolitik, navnlig ved at udvikle en sammenhængende fælles strategi inden for Eurogruppen; støtter Kommissionens forslag om at afkræve medlemsstaterne mellemfristede rammeprogrammer for deres økonomi- og finanspolitikker og overvåge gennemførelsen deraf; understreger, at hver medlemsstat skal tage ansvar for at tackle strukturreformer og forbedre sin konkurrenceevne på en solidarisk måde, således at tilliden til og accepten af euroen bevares;

22. konstaterer, at forskellige mønstre for strukturreformer og grader af åbenhed er en medvirkende årsag til de uensartede resultater, som landene i euroområdet har opnået; er enig i Kommissionens konklusioner i dens ØMU@10-meddelelse for så vidt angår mange af eurorådets økonomiers utilstrækkelige fremskridt og de stigende forskelle mellem landene i euroområdet; opfordrer til regelmæssige drøftelser og samarbejde i Eurogruppen med henblik på at nå det fælles mål om at fremskynde konvergensprocessen;

23. anmoder Kommissionen om at anvende de fælles kriterier i forbindelse med vurderingen af økonomiske og finanspolitiske oplysninger på en ensartet måde; henviser til Kommissionens og medlemsstaternes ansvar hvad angår pålideligheden af de statistiske data og kræver, at fremtidige beslutninger kun træffes, hvis der ikke er nogen tvivl om validiteten og nøjagtigheden af de til rådighed stående data; anmoder endvidere om, at der gøres brug af muligheden for at iværksætte undersøgelser, hvis der gennem en årrække opstår et misforhold mellem de data, der er i prognoserne for stabilitets- og konvergensprogrammerne, og de data, der realistisk set kan forventes;

Den monetære politik

24. minder om sin stærke opbakning til ECB's uafhængighed;

25. bemærker, at ECB's regelmæssige rapporter til Europa-Parlamentet, særlig til Økonomi- og Valutaudvalget, bidrager til at gøre den monetære politik mere gennemsigtig, og glæder sig over, at medlemmerne af Europa-Parlamentet har mulighed for at stille skriftlige spørgsmål til ECB om den monetære politik, hvilket øger EU-borgernes kontrol med ECB; støtter kravet om en styrket offentlig debat om eurorådets fremtidige fælles penge- og valutapolitik;

Tirsdag, den 18. november 2008

26. mener, at den monetære dialog mellem Europa-Parlamentet og ECB har været en succes, som der bør bygges videre på; forventer en forbedret monetær dialog på flere punkter, såsom koordination af datoerne for de regelmæssige høringer med ECB's formand med ECB's kalender for monetære beslutninger, således at analysen af beslutningerne forbedres, samtidig med at muligheden for efter behov at invitere ECB's formand til en drøftelse af specifikke emner bibeholdes;

27. bemærker, at den primære målsætning for ECB's monetære politik er at bibeholde prisstabiliteten, og at ECB stræber mod inflationsrater under — men tæt på — 2 % på mellemlangt sigt; understreger, at prisstabilitet kun kan opnås effektivt, hvis de dybereliggende årsager til inflation håndteres hensigtsmæssigt; minder om, at EF-traktatens artikel 105 også udtrykkeligt forpligter ECB til at støtte de generelle økonomiske politikker i Fællesskabet;

28. er af den opfattelse, at ECB bør bevæge sig i retning af direkte inflationsbekæmpelse, hvor et specifikt inflationsmål suppleres af en række tilladte udsving i forhold til dette mål; opfordrer ECB til at offentliggøre sine forventninger til inflationsraten; mener, at en sådan bevægelse hen mod direkte inflationsbekæmpelse ikke bør udelukke, at der fokuseres på dynamikken i de pengepolitiske aggregater for at undgå nye aktivbobler;

29. mener, at inflationen er verdensomspændende, og at bekæmpelsen af dette globale fænomen i et åbent økonomisk system ikke kan baseres på EU's valutapolitik alene;

30. understreger sin villighed til at se på muligheden for at forbedre procedurerne til udvælgelse af medlemmer af ECB's direktion inden 2010; anser det for vigtigt, at der i direktionen er repræsentanter med akademisk og/eller faglig erfaring og forskellig baggrund fra den økonomiske, monetære og finansielle sektor; gør opmærksom på sine henstillinger til, at ECB's direktion bør bestå af ni medlemmer og have eneansvar for fastsættelse af rentesatserne, således at man erstatter det nuværende system og undgår den endnu mere komplekse løsning, der er besluttet for fremtiden; opfordrer indtrængende til, at der vedtages en tilsvarende ændring af EF-traktaten;

Integration og tilsyn med de finansielle markeder

31. mener, at finansiel integration ud over større stabilitet og likviditet på det indre marked bør betyde øget økonomisk vækst og konkurrenceevne;

32. bemærker, at det vigtigste finanscentrum i Den Europæiske Union findes uden for euroområdet; minder ikke desto mindre om, at fællesskabslovgivningen omfatter alle medlemsstater og aktive markedsaktører på det indre marked; mener, at der er behov for, at Den Europæiske Union så hurtigt som muligt forbedrer sin tilsynsstruktur under hensyntagen til ECB's særlige rolle;

33. er af den opfattelse, at der endnu bør gøres meget inden for clearing og afvikling af grænseoverskridende værdipapirtransaktioner, hvor der til dato ikke findes nogen egentlig integration;

34. understreger, at der er behov for mere integration i den finansielle detailsektor, uden at denne integration bliver til skade for forbrugerbeskyttelsen; mener, at kundemobiliteten, forbrugernes forståelse af finansielle spørgsmål, adgangen til basale tjenesteydelser og produktsammenligneligheden bør forbedres;

35. vurderer, at det på mellemlangt sigt er nødvendigt med en europæisering af de finansielle tilsynsstrukturer, gennemsigtighed på de finansielle markeder, effektive konkurrencebestemmelser og passende regulering for at forbedre krisestyring og samarbejdet mellem Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), tilsynsmyndigheder, regeringer og markedsaktører; er af den opfattelse, at en integreret, altomfattende (der omfatter alle finansielle sektorer) konsekvent og sammenhængende tilsynsramme, hvor der tages udgangspunkt i

Tirsdag, den 18. november 2008

en afbalanceret tilgang til regulering af grænseoverskridende spredning af finansielle risici baseret på harmoniseret lovgivning, ville mindske efterlevelseseffektiviteten for så vidt angår aktiviteter, der omfatter flere lande og retssystemer; bemærker, at såkaldt gold plating (regulering ud over fællesskabslovgivningens minimumskrav) og tilsynsarbitrage bør undgås; opfordrer Kommissionen til at forelægge forslag til ændring af den eksisterende tilsynsstruktur i henhold til disse principper; er af den opfattelse, at en eventuel tilsynsmæssig rolle for ECB bør udvides ud over euroområdet via ESCB;

36. glæder sig over det aftalememorandum mellem EU's finanstilsyn, centralbanker og finansministerier om grænseoverskridende finansiel stabilitet, som blev vedtaget i foråret 2008; understreger dog, at dette aftalememorandum kun er såkaldt blød lovgivning og således afhænger af medlemsstaternes vilje til at samarbejde; er af den opfattelse, at selvom reglerne om byrdefordeling er meget vanskelige at definere på forhånd, bør arbejdet med krisestyring fortsætte;

37. gør opmærksom på, at EU — som verdens største økonomiske område med de største finansielle markeder — bør spille en ledende rolle på internationalt plan med hensyn til at reformere tilsynssystemet for finansielle tjenesteydelser til fordel for alle de involverede lande og den generelle stabilitet; mener, at økonomisk stabilitet bør være et grundlæggende mål i forbindelse med udarbejdelsen af politikker i en verden med stadigt mere integrerede finansielle markeder og finansiel innovation, hvilket til tider har en destabiliserende virkning og indeholder en systemisk risiko; er overbevist om, at enhver ambitiøs beslutning, der vedtages på EU-niveau, vil tilskynde andre lande til at følge efter, og understreger i denne forbindelse ansvaret for også at tackle globale problemer og »off shore«-problematikker; er af den opfattelse, at de internationale tilsynsmyndigheders politiske ansvar bør behandles parallelt med dette tilsynsarbejde;

38. anmoder Kommissionen om at undersøge muligheden for indførelse af europæiske obligationer og udvikle en langsigtet strategi, der muliggør udstedelse af sådanne obligationer inden for euroområdet som supplement til medlemsstaternes nationale obligationer; henviser til behovet for en evaluering af konsekvenserne heraf både for de internationale finansielle markeder og for ØMU'en;

Udvidelse af euroområdet

39. anmoder om, at alle medlemsstater uden for euroområdet overholder Maastrichtkriterierne og den forbedrede og generelt fleksible SVP; mener, at Kommissionen skal sikre en streng fortolkning af SVP'en og anvendelse af udelukkelseskriterierne før en eventuel tiltrædelse; mener, at der skal sikres ligebehandling af medlemsstaterne i euroområdet og de, som ønsker at tiltræde; mener i denne forbindelse, at euroområdets langsigtede stabilitet skal betragtes som et fælles mål, og at udvidelse og stabilitet skal følges ad; finder det uomgængeligt, at medlemsstaterne i euroområdet og dem med særstatus nøje overholder deres forpligtelser og ikke efterlader nogen tvivl om de fælles målsætninger om prisstabilitet, ECB's uafhængighed og budgetdisciplin eller deres fremme af vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne;

40. mener, at de medlemsstater uden for euroområdet, som opfylder Maastrichtkriterierne og ikke er indrømmet undtagelser i traktaten, hurtigst muligt bør indføre den fælles valuta;

41. understreger, at medlemskab af euroområdet kræver fuld opfyldelse af Maastrichtkriterierne som fastlagt i traktaten og protokollen til traktatens artikel 121, nemlig en høj grad af målt prisstabilitet samt dennes varige karakter, offentlige finanser uden uforholdsmæssigt stort underskud, medlemskab af ERM II i mindst to år, overholdelse af de normale udsvingsmargener, tilpasning af de langfristede rentesatser, den nationale lovgivnings overensstemmelse med bestemmelserne om ØMU'en i Maastrichttraktaten og en uafhængig centralbank;

42. mener, at et af de mest udfordrende aspekter ved at tilslutte sig euroområdet er at sikre, at overholdelsen af Maastrichtkriterierne er varig; understreger dog, at Maastrichtkriterierne samtidig også er første skridt på vejen til at lede reformprocesserne i den rigtige retning, herunder yderligere forpligtelser til og indsatser for strukturreformer, investeringer og økonomisk koordinering;

Tirsdag, den 18. november 2008

43. glæder sig over det styrkede og effektive tilsyn med de medlemsstater, der deltager i ERM II og ønsker at indtræde i euroområdet, samt over deres økonomiske udvikling; bemærker, at vellykket deltagelse i ERM II skal forblive en faktisk forudsætning og ikke blot et sekundært krav til medlemskab af euroområdet; mener, at de samme tiltrædelseskrav skal være gældende for alle medlemsstater, der tiltræder euroområdet;

44. anser en vedvarende og vellykket udvidelse af euroområdet for at være en stor udfordring i de kommende år, og at både ECB's institutionelle standarder og dens beslutningsproces skal tilpasses de ændrede forhold, og at rotationssystemet skal tage højde for de enkelte medlemsstaters økonomiske vægt;

45. understreger, at det i forbindelse med udvidelser af euroområdet er ønskeligt at opnå en høj grad af konvergens i realøkonomien for dermed at begrænse det pres, som både euroområdet og de medlemsstater, som ønsker at tiltræde det, oplever under denne proces; mener i forlængelse heraf, at der bør indføres hjælpeforanstaltninger til fordel for de medlemsstater inden for euroområdet, hvor den fælles valutapolitik i særlig grad kan medføre lavkonjunktur;

46. understreger betydningen af, at der med henblik på fremtidige udvidelser etableres målrettede indgreb til støtte for medlemsstater uden for euroområdet, der er blevet særlig ramt af den nuværende finansielle krise;

Kommunikation

47. understreger, at skønt der til dato har været opretholdt en høj grad af prisstabilitet inden for euroområdet, har »den opfattede inflation« afvejet kraftigt fra de seneste ti års lavere reelle inflationsrater i medlemsstaterne; kræver derfor bedre information og belysning af fakta over for befolkningen om behovet for ØMU'en og om dens virkemåde, navnlig hvad angår prisstabilitet, internationale finansielle markeder og fordelene ved stabilitet inden for euroområdet i tilfælde af internationale finanskriser;

48. mener, at den fælles valuta stadig er en kommunikationsprioritet for Den Europæiske Union; mener, at fordelene ved euroen og ØMU'en — prisstabilitet, lave renter på realkredit, forbedrede rejsemuligheder, beskyttelse mod valutakursudsving og eksterne rystelser — fortsat skal præsenteres og forklares udførligt for befolkningen; mener, at der især bør lægges vægt på til stadighed at holde Unionens borgere, forbrugere og SMV'er, som ikke har tilstrækkelig kapacitet til straks at tilpasse sig de nye udviklinger og udfordringer forbundet med euroen, underrettede om udviklingen;

49. opfordrer ECB til hvert år i sin årsberetning eller i en særberetning at foretage en kvantitativ analyse af de fordele, euroen har medført for almindelige borgere, med konkrete eksempler på, hvordan anvendelsen af euroen har haft en positiv indvirkning på folks dagligdag;

50. mener, at kommunikation er yderst vigtig for at forberede indførelsen af euroen i de medlemsstater, som har planer om at tiltræde euroområdet; bemærker, at kommunikation om udvidelse af euroområdet desuden er vigtig for alle euroområdets medlemsstater;

51. mener, at Kommissionen skal koncentrere kræfterne om at hjælpe de nye medlemsstater med at forberede deres borgere på vedtagelsen af euroen ved at gennemføre en intensiv informationskampagne, overvåge gennemførelsen, hvis en sådan kampagne allerede er iværksat, og regelmæssigt aflægge beretning om gennemførelsen af de nationale handlingsplaner for vedtagelsen af euroen; mener, at god praksis og knowhow indsamlet i forbindelse med de tidligere overgange sandsynligvis vil være nyttig i forbindelse med overgangen for de nye medlemsstater samt for den kommende udvidelse og de nye ansøgerlandes forberedelser;

Tirsdag, den 18. november 2008

Euroens internationale rolle og ekstern repræsentation

52. glæder sig over euroens hastige udvikling som den næstvigtigste reserve- og transaktionsvaluta efter den amerikanske dollar, med en andel på 25 % af de globale valutareserver; bemærker, at specielt i euroområdet spiller euroen en vigtig rolle som finansieringsvaluta, og at disse landes respektive vekselkurser er tilpasset euroen; bifalder udtrykkeligt ECB's holdning om, at indførelse af euroen er det sidste skridt i retning af en struktureret konvergensproces inden for Den Europæiske Union, og at det således kun er muligt at indføre euroen i henhold til EF-traktaten;

53. mener, at ØMU's politiske dagsorden for de næste ti år blandt andet vil være præget af de nye udfordringer, som fremvoksende asiatiske økonomier og den nuværende finansielle krise fører med sig; beklager, at forsøg på at forbedre euroområdets repræsentation udadtil i finansielle og monetære spørgsmål ikke har ført til store fremskridt på trods af euroens stadigt større globale rolle; understreger, at euroområdet må udvikle en international strategi, der modsvarer dets valutas internationale status;

54. minder om, at den mest effektive måde for euroområdet at opnå en indflydelse, der modsvarer dets økonomiske vægt, er at udforme fælles holdninger og konsolidere dets repræsentation og i sidste ende opnå én fælles plads i de relevante internationale finansielle institutioner og fora; opfordrer indtrængende medlemsstaterne i euroområdet til blandt andet at tale med én stemme i spørgsmål om valutakurspolitik;

55. understreger, at euroen anvendes som national valuta uden for euroområdet; mener, at betydningen af denne anvendelse bør analyseres;

56. påpeger, at euroens vigtige rolle på de internationale finansmarkeder er forpligtende, og at følgerne af euroområdets penge- såvel som vækstpolitikker har en global betydning; understreger euroens stigende betydning for international handel og serviceydelser som en stabiliserende faktor i det globale miljø, som katalysator for integration af de finansielle markeder og som grundlag for stigende direkte investeringer og grænseoverskridende virksomhedssammenlægninger, idet transaktionsomkostningerne kan reduceres væsentligt; henstiller til, at der udarbejdes en undersøgelse af global ulighed og euroens rolle og mulige tilpasnings-scenarier for at forberede Den Europæiske Union bedre til at kunne modstå kraftige, udefrakommende rystelser;

57. foreslår et styrket, fremadrettet samarbejde og en udvidet international dialog mellem de ansvarlige myndigheder i de vigtigste »valutablokke« for at forbedre håndteringen af internationale kriser og hjælpe til med at tackle konsekvenserne af valutabevægelser for realøkonomien; minder om den vellykkede fælles krisestyring i forbindelse med starten på den nylige amerikanske subprimekreditkrise og krisen i kølvandet på begivenhederne den 11. september 2001, som bidrog til at forhindre en øjeblikkelig nedsmeltning af den amerikanske dollar;

58. støtter Kommissionens intention om at styrke ØMU's indflydelse i de internationale finansielle institutioner med en fælles EU-holdning fremsat af udvalgte repræsentanter, som f.eks. Eurogruppens formand, Kommissionen og ECB's formand; bemærker, at Eurogruppens formand, Kommissionen og ECB's formand i praksis allerede har tilladelse til at deltage som observatører i de vigtigste internationale finansielle institutioner; kræver dog en bedre koordination af europæiske synspunkter, således at den fælleseuropæiske monetære politik fremover vil blive repræsenteret af legitime repræsentanter; forventer, at der vil blive udtrykt en »euroområde-holdning« til de vigtigste partners valutapolitik; opfordrer Eurogruppens formand til at repræsentere euroområdet i Forummet for Finansiell Stabilitet; foreslår, at vedtægterne for Den Internationale Valutafond (IMF) ændres for at give mulighed for repræsentation af økonomiske blokke og organisationer;

59. understreger, at der er behov for en fælles EU-strategi, for så vidt angår den reform af de internationale finansielle institutioner, som skulle tage hensyn til udfordringerne i en global økonomi, herunder fremkomsten af nye økonomiske stormagter;

Tirsdag, den 18. november 2008

60. beklager, at Kommissionen ikke har foretaget en mere detaljeret og præcis analyse af euroens internationale rolle i sin meddelelse om ØMU@10; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en udførlig beretning om den fælles valutapolitikts eksterne dimension og om virkningerne for euroområdet økonomiske og handelsmæssige resultater;

61. understreger, at visse af Den Europæiske Unions partnere fører en valutapolitik, som sigter mod at undervurdere deres valuta, hvilket på illoyal vis forvrider det handelsmæssige samkvem og kan betragtes som en ikke-toldmæssig hindring for den internationale handel;

ØMU'ens økonomiske instrumenter og styring

62. mener, at alle relevante aktører — Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Eurogruppen og arbejdsmarkedets parter på EU-niveau og nationalt niveau — bør samarbejde om at styrke ØMU'en for så vidt angår den økonomiske styring med udgangspunkt i følgende forslag:

- a) som et væsentligt element i Lissabonstrategien og det centrale økonomiske instrument bør de integrerede retningslinjer — med henblik på en afbalanceret »policy-mix tilgang« — tilstræbe gensidigt inspirerende reformer inden for områderne beskæftigelse, miljø og social sikkerhed,
- b) de integrerede retningslinjer bør udgøre en bred ramme for tættere samordning af de økonomiske politikker for at tilpasse nationale reformprogrammer, dog samtidig med at der tages hensyn til den økonomiske diversitet og forskellige nationale traditioner, og der bør indføres obligatorisk høring af de nationale parlamenter for så vidt angår stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer,
- c) der bør skabes en stærkere forbindelse mellem de integrerede retningslinjer, navnlig de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker (BEPG), og stabilitets- og konvergensprogrammerne; stabilitets- og konvergensprogrammerne og de nationale reformprogrammer kan præsenteres samtidig (årligt i starten af efteråret) efter en debat i det nationale parlament; BEPG'erne kan indeholde fælles budgetmål i tråd med stabilitets- og konvergensprogrammernes forebyggende del,
- d) når de fastlægger deres nationale budgetter bør medlemsstaternes regeringer tage højde for de integrerede retningslinjer og de landespecifikke anbefalinger, såvel som for den generelle budgetsituation i euroområdet; de forskellige nationale finansår og hovedantagelserne bag de tilgrundliggende prognoser bør harmoniseres for at undgå uoverensstemmelser på grund af anvendelsen af forskellige makroøkonomiske prognoser (global vækst, EU-vækst, prisen på en tønde olie, rentesatser) og andre parametre; opfordrer Kommissionen, Eurostat og medlemsstaterne til at arbejde hen mod en definition af redskaber til forbedring af sammenligneligheden af de nationale budgetter for så vidt angår udgifter i forskellige kategorier;
- e) mere formelle anbefalinger for medlemsstaterne i euroområdet, såsom at opstille mål for udgifter på mellem- og lang sigt, særlige strukturreformer, investeringer og kvaliteten af de offentlige finanser, bør anvendes, når som helst det er muligt; der bør også arbejdes hen imod en mere standardiseret rapporteringsstruktur i forbindelse med de nationale reformprogrammer, uden at de nationale reformprioriteringer hæmmes; alle forpligtelser, mål og benchmarks bør indarbejdes helt i de integrerede retningslinjer og de nationale reformprogrammer for at forbedre sammenhængen i og effektiviteten af den økonomiske styring,
- f) en langsigtet strategi i opgangstider for reduktion af statsgæld til maksimum 60 % af bruttonationalproduktet bør inkluderes i rammen for den økonomiske styring, da dette ville nedbringe omkostningerne i forbindelse med gældsafvikling og kapitalrejsning til private investeringer,

Tirsdag, den 18. november 2008

- g) der bør etableres en bindende ramme, inden for hvilken euroområdet medlemsstater rådfører sig med hinanden og Kommissionen, før de træffer væsentlige beslutninger om økonomisk politik, som f.eks. foranstaltninger til at tackle højere fødevarer- og energipriser,
- h) økonomisk samordning bør give sig udslag i en integreret europæisk strategi for økonomi og beskæftigelse med udgangspunkt i eksisterende instrumenter til styring af den økonomiske politik — navnlig Lisabonstrategien, de integrerede retningslinjer, strategien for bæredygtig udvikling samt stabilitets- og konvergensprogrammerne; de nationale regeringer bør under ledelse af Eurogruppens formand på en sammenhængende måde støtte økonomisk aktivitet, på samme tid og i samme retning,
- i) den europæiske strategi for økonomi og beskæftigelse, der henvises til i litra h), bør anerkende den rolle, ny og grøn teknologi kan spille som en af hjørnestenene i den økonomiske vækst sammen med et makroøkonomisk policy-mix,
- j) det bør gøres nemmere at finansiere innovative virksomheder, navnlig SMV'er, f.eks. ved at oprette en europæisk fond for »intelligent vækst« under Den Europæiske Investeringsbank,
- k) det bør sikres, at årsberetningen for euroområdet stiller en række mere praktiske instrumenter og evalueringer til rådighed, som gør det muligt at føre en mere detaljeret dialog mellem de forskellige EU-organer, der er involveret i økonomisk styring,
- l) der bør etableres en adfærdskodeks mellem Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet, som kan garantere reelt samarbejde og fuld involvering af de pågældende tre EU-institutioner i den fremtidige, hensigtsmæssige brug af de integrerede retningslinjer som økonomiske nøgleinstrumenter,
- m) de institutionelle rammer for samordning af økonomisk politik bør styrkes på følgende måde:
- grupperinger i stil med Eurogruppen bør også dannes inden for områderne konkurrenceevne/industri, miljø, beskæftigelse og uddannelse
 - Eurogruppen bør have en stærkere institutionel ramme og flere medarbejdere
 - mandatperioden for Eurogruppens formand bør tilpasses de integrerede retningslinjers økonomiske cyklus
 - Udvalget for Økonomisk Politik bør omfattes af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, så de udgør et enkelt og sammenhængende forberedende organ for Rådet (økonomi og finans) og Eurogruppen
 - en repræsentant for Europa-Parlamentet bør tildeles observatørstatus inden for Eurogruppen og ved uformelle rådsmøder
 - der bør om nødvendigt afholdes fire årlige møder mellem trojkaen, Europa-Parlamentet og Kommissionen, og hvis nødvendigt med Eurogruppen,
- n) der bør etableres en mere regelmæssig og struktureret dialog om makroøkonomiske emner mellem Europa-Parlamentet, Kommissionen og Eurogruppen i stil med den monetære dialog mellem Parlamentet og ECB; dialogen bør finde sted mindst fire gange årligt for at uddybe de eksisterende rammer og diskutere de udfordringer, eurorådets økonomi står overfor,
- o) der er behov for at etablere en aktiv dialog mellem Europa-Parlamentet, Eurogruppen, ECB og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg med henblik på at føre drøftelser om det passende policy mix;

Tirsdag, den 18. november 2008

63. mener, at ØMU's politiske dagsorden for de næste ti år især vil være præget af de udfordringer, som den seneste tids uro på de finansielle markeder og dens konsekvenser for realøkonomien repræsenterer; bemærker i den forbindelse den positive omstændighed, at medlemsstaterne inden for euroområdet er bedre rustede til at imødegå store rystelser end førhen takket være den fælles valutapolitik og de reformer, der er blevet gennemført i de senere år med henblik på at gøre en stor indsats for at bekæmpe den økonomiske opbremsning og den høje inflation, men opfordrer imidlertid til:

- a) et koordineret reaktion på EU-niveau, der tager udgangspunkt i en fælles forståelse af problemerne og fælles opfølgingsforanstaltninger, samtidig med at nogle nationale særstandpunkter accepteres, herunder koordinering af nationale reformprogrammer
- b) ambitiøse og tilpassede nationale reformprogrammer og et tilsagn om at gennemføre dem, herunder en gennemgang af de nationale budgetter for at reagere på de seneste økonomiske prognoser, modvirke den økonomiske recession og fremme væksten, samtidig med at der etableres en stærk dialog med arbejdsmarkedets parter,
- c) foranstaltninger til støtte for navnlig SMV'er for at supplere Den Europæiske Investeringsbanks seneste foranstaltninger og sikre, at der fortsat vil være kreditlinjer til SMV'er i banksystemet
- d) en definition af målrettede foranstaltninger til beskyttelse af udsatte grupper mod konsekvenserne af den nuværende finansielle krise
- e) fuldstændig gennemførelse til tiden af køreplanen for finansielle tjenesteydelser, herunder porteføljetilpasning og øget effektivitet af kontrollerne i betragtning af den nuværende uro på de finansielle markeder,
- f) forbedrede ordninger for løsning af kriser ved at forbedre EU's regler om likvidation og ved at indføre klart definerede ordninger, der kan godkendes af alle, for byrdefordelingen mellem de relevante medlemsstater i tilfælde af insolvens i grænseoverskridende finansielle koncerner,
- g) færdiggørelse af redskaberne til udformning af valutapolitikker gennem grundige analyser af faktorer, der påvirker det finansielle systems stabilitet og funktionsdygtighed, blandt andet vedrørende overførsel af valutapolitik, udvikling af långivning, kapitalinteresser og finansielle aktiver, egenskaber for nye produkter og koncentration af risici og likviditet,
- h) en proaktiv europæisk reaktion i de internationale fora, navnlig i Forummet for Finansiell Stabilitet og IMF, med henblik på en forøgelse af fælles politiske beslutningsprocesser,
- i) formulering af et standpunkt for Den Europæiske Union i G8 og en afspejling af EU's rolle som et mere effektivt beslutningsorgan i forbindelse med globale økonomiske spørgsmål, og tilpasning af denne rolle til globaliseringens konsekvenser og mere dominerende globale finansielle markeder,
- j) bedre og mere effektiv koordination mellem Verdenshandelsorganisationen og de såkaldte Bretton Woods-institutioner (IMF og Verdensbankgruppen) med henblik på at bekæmpe valutaspekulation og imødegå udfordringerne fra den alvorlige krise,
- k) afholdelse af en valutakonference under IMF's auspicer med deltagelse fra hele verden med henblik på at drøfte de monetære spørgsmål på globalt plan set i lyset af den aktuelle betydelige ustabilitet på valutamarkedet samt overvejelser over, hvorvidt der kan oprettes en ordning for bilæggelse af monetære tvister inden for rammerne af IMF;

*

* *

64. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Eurogruppens formand samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.